

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 155.

45de Møde.

Torsdagen den 4de April.

(Fortf.)

Nothe (fortsat): Det er kun ved de Lovforslag, som nu ere forelagte Thinget, navnlig det om Udjevningen af Forskjellen i Hartkornets Beskatning og om Omreguleringen af ældre Skatter og Skatteligninger, at man vil søge i Fremtiden at bringe det derhen, at Geistligheden yder samme Skat af sin Jord og Tiende som andre Besiddere af lignende Gjenstande. Men det er ikke opnaaet endnu, og det kan med næsten afgjort Visshed antages, at disse Lovforslag ikke ville træde i Kraft før til næste Aar. De have altsaa ingen Indflydelse paa den Skat, som skal reguleres for indvarende Aar, og, da man nu har en fuldstændig Ulighed i alle andre Henseender, saa synes der i den her fremhævede Omstændighed aldeles ikke at være nogen Grund til at søge Lighed med Hensyn til Krigsskatten fremfor med Hensyn til andre Skatter.

Et tredje Punkt, hvorover jeg vil tillade mig at yttre mig, er med Hensyn til Forholdet, hvorefter man har tænkt sig, at Gierne og Fæsterne af en Jord skulde deeltage i Krigsskatten. Den Betragtningssmaade, det ærede Udvalg i denne Henseende har opstillet i sin Betænkning, kan jeg aldeles ikke finde afgjørende. Den har nemlig antaget, at man skulde gaae ud fra den Forudsætning, at der hviler en Prioritetssgjæld paa en Eiendom, og fra Krigsskatten først afdrage den Deel af Renten, som Gieren tør tilbageholde fra Prioritetshaveren, og dernæst skulde man fordele Resten af denne Krigsskat mellem Brugeren og Gieren lige paa Enhver, og man kommer da til det Resultat, at Krigsskatten, forinden Afdraget paa Prioritetssgjælden er sleet, skulde deles mellem disse to i Forhold af tre Femtedele og to Femtedele. Denne Betragtningssmaade er, som det forekommer

mig, aldeles ikke flaaende, og den ærede Finansminister har allerede hentydet derpaa. Hvad man nemlig vil søge at træffe ved denne Skat, det er Indkomsten; og alle de Betragtninger, som under Sagens foreløbige Behandling og under Discussionen idag ere fremhævede, have ogsaa i det Væsentlige været rettede derhen, saavidt muligt at søge at bestemme selve Indtægten, og i hvilket Forhold Skatten skal staae til denne. Den Vel, man altsaa maa gaae for at løse det her forelagte Spørgsmaal, synes mig maa være accurat den samme. Nu har det ærede Udvalg antaget, at der i Gjennemsnit hviler en Prioritetssgjæld af 300 Rbd. paa en Tdr. Hartkorn, og at Renten deraf vilde være 12 Rbd. Naar man vil gaae ud fra en lignende Gjennemsnitsberegning, troer jeg, at man vil indrømme, at jeg i alt Fald ikke sætter det for lavt, naar jeg antager, at en Tdr. Hartkorn forrenter omtrent 500 Rbd. eller indbringer 20 Rbd.. Det er bekjendt, at paa mange Steder, navnlig i Jylland og paa Godser, som ere kjøbt for længere Tid tilbage, forrenter en Tdr. Hartkorn langt fra 500 Rbd., men jeg troer, at man vil kunne ansætte det som et almindeligt Gjennemsnit, og altsaa antage Gieren's Indtægt, at være Renten af 500 Rbd. eller 20 Rbd., Renten af Prioriteten er 12 Rbd., altsaa er der en reer Indtægt af 8 Rbd. Spørgsmaalet bliver nu, hvor høi kan Fæsterens Indtægt antages at være af en Tdr. Hartkorn. Det er vistnok vanskeligt at finde dette Gjennemsnit; men jeg troer, at Vanskeligheden her ikke er større end med Hensyn til Gieren, og jeg vil i alt Fald gjerne tage det meget lavt, thi det forekommer i det Mindste mig; at Resultatet dog stiller sig frem paa en ret mærkelig Maade. Jeg troer, at naar man tager Hensyn til de Indtægter, som Fæsteren har, ikke alene i Penge men ogsaa derved, at han har fri Bolig, at han har Fødehorn o. s. v. af Jorden, saa troer jeg ingenlunde